

gevulde kuiten. Men kan begrijpen, dat het allicht zakelijk ingestelde auditorium van zulk een verhaal deze uitweidingen niet altijd waardeerde, doch daarmee was Schürmann niet van zijn stuk te brengen. Hij vroeg dan Monsieur Zo en Zo te spreken. De knecht bood hem daarop een zilveren blad aan, waarop de bezoeker zijn naamkaartje kon deponeren. Na nog weer enig wachten naderde opnieuw de plechtige stap van de deftige knecht, die mededeelde, dat het Monsieur Zo en Zo aangenaam zou zijn Monsieur Schürmann te ontvangen. Na het doorschrijden van een fraaie gang werd de bezoeker in een ruime kamer gelaten, waar hij zijn vriend achter een groot bureau-ministre zag zitten. Nu, de ontvangst moet bijzonder hartelijk zijn geweest en al terstond vroeg de gastheer Schürmann te blijven eten. In een belendend vertrek zetten beide heren zich aan een exquisite dis, waar de bewuste lakei hen aan tafel bediende. Het is duidelijk, dat de bepaald nogal loslippige Schürmann onder dat alles op spelden zat en toen zij zich vervolgens in de rookkamer terugtrokken kon hij zich niet bedwingen en merkte op dat het zijn gastheer blijkbaar niet slecht was gegaan. Deze zou daarop hebben geantwoord: ja en daarom vind ik het zo prettig U hier te mogen ontvangen. Ik heb dit wellicht immers aan U te danken. Zijn gast toonde daarop een lichtelijk verbijsterde verbazing. U weet nog, zo ging de Belg verder, dat U op die bewuste bijeenkomst met de Rotterdamse middenstand hebt gefulmineerd tegen het verfoeilijke cadeaustelsel (een destijds nogal aangevochten reclamemiddel in de detailhandel, waar met name de georganiseerde winkelstand groot bezwaar tegen maakte). Weet U nog dat U toen hebt gezegd, dat zulk een wijze van aanlokken van de klanten alleen goed was voor een volk van ezels? Nu zulk een tirade paste wel in Schürmanns betoogtrant en hij kon dan ook niet anders doen der herkennend knikken. Welnu, zei zijn gastheer dan: toen heb ik gedacht dat moet ik in de Belgique proberen. Tableau. De Belgenmop is blijkbaar al een kleine eeuw oud!

Een tweede verhaal, dat vooral karakteristiek was, doordat het voortkwam uit de vrij sceptische levenshouding van onze voorman-middenstander, die ik elders wel heb aangeduid als een nageboren Voltairiaan. Toen de Rotterdamse middenstand hem naar aanleiding van zijn zilveren jubileum in zijn midden 'huldigde' proefde hij daaruit instinctmatig het 'consilium abeundi' (de wenk, dat het tijd werd eens plaats te maken) uit de rangen der dia-